

[Jens Thomsen.]

Indtægt, det vil sige, at vedkommende Læge sparer 5 925 Kr. ved at blive beskattet efter Forslaget her fremfor efter den almindelige Beskatning. Jeg har kun taget Hensyn til den ordinære Beskatning, vi havde jo ogsaa en kraftig Merindkomstbeskatning og Tillægsbeskatning under den forrige Krig, og Lægen vilde ogsaa være ramt af dem, derfor har jeg set bort fra alle Tillægsskatter, ligesom jeg ogsaa har set bort fra Rentebesparelse.

Hvis det ærede Medlem Hr. Kristen Amby havde foretaget en saadan Beregning, vilde han se, at Lægen ikke forurettes efter Lovforslaget, og saa kunde det ærede Medlem og maaske ogsaa hans Parti muligvis have givet Tilslutning til Lovforslaget, man har jo i Virkeligheden ikke Indtryk af, at det er Partiets Ordfører, Hr. O. Kier, der har Ansvaret for Partiets manglende Tilslutning.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Kristen Amby: Saa kyndig Regnemester er jeg ikke, at jeg paa staaende Fod kan kontrollere disse mere eller mindre eksakte Beregninger, det ærede Medlem nu afleverede, men paa Forhaand synes jeg, man maa kunne gaa ud fra, at hans Resultat er forkert. Det kan aldrig give mere Indkomstskat, at man aarlig svarer Skat af sin Indtægt paa 1 000 Kr. som Tillæg til sin øvrige Indtægt, fremfor at man paa een Gang skal svare Skat af en Indtægt paa 30 000 eller her 15 000 Kr. ud over den øvrige Indtægt. Og med Hensyn til Formueskatten maa det da være umuligt, at Lægen ved at have en Formuefremgang, som til at begynde med i hvert Fald kun er 1 000—2 000 Kr., stigende op til 30 000 Kr., skal kunne komme til at svare det Beløb, det ærede Medlem her taler om. Det maa simpelt hen være umuligt.

I øvrigt er det ærede Medlem saa firkantet i sin Argumentation i Forhold til, hvad jeg har sagt, at det er haabløst at debattere med ham. Det, jeg har sagt, er nemlig dette, at der maaske var Mening i at sige, at den Slags Erhvervelser, som Goodwill er, skulde ind i Indkomstberegningen for det enkelte Aar — det er bare ikke let at beregne — fremfor een Gang for alle, naar Goodwill'en ved Salg af Lægepraksis eller Forfatterrettigheder, eller hvad man nu kan nævne, konstateres. Det er alt, hvad jeg har sagt, og derudfra konstruerer det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen denne efter min Mening firkantede Argumentation!

Saa sagde det ærede Medlem i øvrigt, at han havde Indtryk af, at dette var det Punkt, der gjorde, at vi ikke kunde stemme for Forslaget. Ingenlunde! Det er først og fremmest ud fra principielle Anskuelser, at vi ikke vil stemme for dette Forslag, idet vi siger, at der kan være meget ræsonnabelt i dette Forslag, men der er i vor Skattelovgivning i øvrigt saa mange uræsonnable Ting, som vi mener burde ændres, naar man ændrede Ligningsreglerne, men her har man kun pillet nogle enkelte Ting ud og sagt: De skal ændres, medens man derimod lader alt andet ligge.

Maa jeg med Hensyn til et Par Ting, jeg lige paa staaende Fod kan nævne, sige, at sikkert alle er enige om det helt ud urimelige i at sambeskatte Ægtefæller i det første Ægteskabsaar. Et Eksempel vil vise, hvad det drejer sig om. En Arbejder, en Kontorist, eller hvem det nu er, har 4 000 Kr. i Indkomst og bliver gift i Februar Maaned med en Kollega, der i det foregaaende Aar ogsaa har haft 4 000 Kr. i Indkomst og har brugt dem, maaske ikke til unyttige Ting, maaske har hun købt Møbler eller andre Ting for dem, hvad ved jeg. Saa skal denne Kontorist i det følgende Aar beskattes af 8 000 Kr. paa en Indtægt paa 4 000 Kr., for han har jo nemlig ingen anden Indtægt end de 4 000 Kr. at betale Skat af. Det er noget, vi har talt om Gang paa Gang, der, hvor man har med de Ting at gøre, bl. a. i Landsskatteretten, og det er sikkert noget, som alle i den store Skattekommission er enige i Urimeligheden af, naturligvis, men det bliver ikke ændret!

En anden Ting, som kan virke uhyre trykkende, er dette, at den fraskilte skal betale Indkomstskat af det Beløb, hvor stort det saa kan være, som han giver sin fraskilte Kone til hendes Underhold, selv om hendes Indtægt maaske er større end hans. Han skal stadig væk betale Indkomstskat af hele den Indtægt, som han jo ikke nyder Frugten af, hvordan hans Forhold end er. Her er ogsaa et Problem, som alle er enige om burde løses paa anden Maade, men det rører man ikke ved, og det gør man ikke i den rigtige Erkendelse

Formanden: Jeg maa meget bestemt anmode om en Smule mere Ro i Salen under Forhandlingerne. Jeg gør opmærksom paa, at det ikke er Jul endnu.

Kristen Amby: Ja, de fleste af os havde maaske ønsket, at det i hvert Fald havde været Juleferie nu, og jeg beklager, at de Betragtninger, jeg fremfører, altsaa i sig